

Rok 1912.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1912.

Treść: *M* 87. Rozporządzenie, dotyczące regulaminu egzaminów państwowych dla uzyskania dyplomu lekarza weterynaryjnego na akademiach weterynaryi.

87.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 23. kwietnia 1912,

dotyczące regulaminu egzaminów państwowych dla uzyskania dyplomu lekarza weterynaryjnego na akademiach weterynaryi.

Na podstawie Najwyższego postanowienia z dnia 29. marca 1912 wydaje się pod względem uzyskania dyplomu lekarza weterynaryjnego na akademiach weterynaryi w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa, a co do c. i k. Akademii weterynaryi w Wiedniu także w porozumieniu z c. i k. Ministerstwem wojny następujący regulamin egzaminów państwowych:

§ 1.

Dla uzyskania dyplomu lekarza weterynaryjnego wymaga się, aby kandydat ukończył jako słuchacz zwyczajny przynajmniej osiem policzalnych półroczy nauk weterynaryjnych na akademii weterynaryi i złożył pomyślnie trzy państwowe egzamina weterynaryjne.

§ 2.

Półrocze nadaje się do policzenia tylko wtedy, jeżeli w ciągu tegoż uczęszczano w sposób ważny na wykłady i ćwiczenia w zakresie co najmniej 20-tygodniowych godzin nauki.

Przytem należy liczyć poszczególne wykłady i ćwiczenia w takiej ilości godzin, w jakiej zapowiedziane zostały w spisie wykładów, przeznaczonym dla słuchaczy.

W ciągu półroczy naukowych przed złożeniem, względnie po złożeniu I. egzaminu państwowego można wyrównać brakującą ilość godzin pewnego półrocza przez nadwyżkę w innym półroczu.

§ 3.

Półrocza, które słuchacz przebył na jednej z zagranicznych akademii weterynaryi w charakterze słuchacza zwyczajnego, można policzyć jako ważne tylko wtedy,

- a) jeżeli przyjęcie na odnośną zagraniczną akademię weterynaryi przyszło do skutku na podstawie dowodu studyów, który można uważać za równorzędny z świadectwem dojrzałości jednej z krajowych szkół średnich (gimnazjum, gimnazjum realnego lub zreformowanego gimnazjum realnego, szkoły realnej), oraz
- b) jeżeli każde z półroczy, które mają być policzone, wykazuje przeciętnie potwierdzenie uczęszczania na co najmniej 20-tygodniowych godzin nauki.

Grono profesorów jest uprawnione do policzenia dwóch takich półroczy; w wypadkach wątpliwych będzie ono obowiązane zasięgnąć poprzednio decyzji Ministra wyznań i oświaty co do równorzędności przedłożonych dowodów nauk z krajowymi świadectwami dojrzałości.

O ile i pod jakimi warunkami można uznać za ważne więcej aniżeli dwa takie półrocza, oraz półrocza, przebyte na innych akademiach, a nie akademiach weterynaryi albo na innych pokrewnych zakładach krajowych lub zagranicznych, rozstrzyga w każdym poszczególnym wypadku Minister wyznań i oświaty po wysłuchaniu grona profesorów.

§ 4.

O dopuszczenie do egzaminów państwowych ma kandydat upraszać w rektoracie, przedkładając przepisane dokumenty.

§ 5.

Przy wnoszeniu prośby o dopuszczenie do I. egzaminu państwowego, względnie do pierwszych egzaminów szczególnych egzaminu tego (§ 7.) winien kandydat przedłożyć:

1. metrykę chrztu lub urodzin;
2. świadectwo dojrzałości ważne dla krajów tutejszych albo, jeżeli nie przynależy do krajów tych, te świadectwa, na podstawie których immatrykułowano go jako słuchacza zwyczajnego;
3. książeczkę meldunkową (względnie poświadczenie, wystawione przez rektorat), z której wynika, ile półroczy nadaje się do policzenia na podstawie ważnie uczęszczanych wykładów i ćwiczeń (§ 2., ustęp drugi); celem dopuszczenia kandydata do egzaminów szczególnych z anatomii oraz histologii i embryologii musi książeczka meldunkowa wykazywać także, iż uczęszczał on przez dwa półrocza zimowe na ćwiczenia anatomiczne, a przez jedno półrocze na ćwiczenia histologiczne;
4. dowód złożenia przypadającej każdorazowo taksy egzaminacyjnej (§§ 7. i 31.).

§ 6.

Przedmiotami egzaminu są przy I. egzaminie państwowym przedmioty następujące:

- a) fizyka dla medyków weterynaryjnych,
- b) zoologia ogólna i nauka o pasożytach,
- c) botanika dla medyków weterynaryjnych,
- d) chemia dla medyków weterynaryjnych wraz z nauką o żywieniu,
- e) anatomia zwierząt domowych,
- f) fizjologia i
- g) histologia oraz embryologia.

Z przedmiotów, wymienionych pod a) do c) włącznie, egzaminuje się tylko teoretycznie, a z innych równocześnie teoretycznie i praktycznie.

§ 7.

Egzamina szczególne I. egzaminu państwowego z przedmiotów, wymienionych pod a) do c) włącznie, można składać już w ostatnich sześciu tygodniach drugiego lub w pierwszych sześciu tygodniach trzeciego półrocza policzalnego, zaś egzamina szczególne z przedmiotu, wymienionego pod d), już w ostatnich czterech tygodniach czwartego półrocza policzalnego.

Egzaminom szczególnym I. egzaminu państwowego z przedmiotów, wymienionych pod a) do d) włącznie, których nie złożono do końca półrocza czwartego, powinni odnośni słuchacze poddać się w ciągu pierwszych sześciu tygodni półrocza piątego.

Teoretyczno-praktyczne egzamina szczególne z (e) „anatomii zwierząt domowych“, (f) „fizjologii“ oraz (g) „histologii i embryologii“ mają być zawsze składane po pozostałych egzaminach szczególnych w ciągu pierwszych sześciu tygodni półrocza piątego.

Kandydaci, którzy nie poddają się egzaminom szczególnym I. egzaminu państwowego w wymienionych wyżej terminach lecz zgłaszają się do I. egzaminu państwowego, wykazując co najmniej cztery policzalne półrocza, powinni złożyć wszystkie egzamina szczególne egzaminu tego w przeciągu terminu sześciu tygodni.

§ 8.

Prosząc o dopuszczenie do II. egzaminu państwowego, ma kandydat przedłożyć:

1. Świadectwo z złożonego z postępowaniem I. egzaminu państwowego;
2. świadectwo z złożonego co najmniej z „dobrym“ postępowaniem kollokwium z encyklopedyi rolnictwa;
3. absolutorium, wykazujące, że od czasu I. egzaminu państwowego uczęszczał co najmniej na cztery policzalne półrocza; jako pierwsze z półroczy tych należy liczyć to, w ciągu którego kandydat uzyskał cenzurę z złożenia I. egzaminu państwowego (§ 28); mnsi on jednak uzyskać aprobatę przy wszystkich egzaminach szczególnych I. egzaminu państwowego już do upływu pierwszych sześciu tygodni, licząc od ustawowego rozpoczęcia się półrocza, albo jeżeli brakuje mu aprobaty co najwyżej z jednego przedmiotu egzaminu, złożyć egzamin z przedmiotu tego jeszcze przed upływem półrocza. W przeciwnym razie nie można wliczyć półrocza tego do czterech półroczy drugiej części studyów;
4. poświadczenie, wystawione przez kierownika ekspozytury dla wprowadzenia w praktykę weterynaryjną, stwierdzające, że kandydat pracował w ekspozyturze takiej z postępowaniem;
5. dowód złożenia taksy egzaminacyjnej.

§ 9.

Z dokumentów, przepisanych w § 8., ad 3, musi być dalej widoczne:

- a) iż kandydat uczęszczał w ciągu studyów na półroczne kollegia kliniki wewnętrznej wraz z buiatryką oraz na kollegia kliniki chirurgicznej, na każde przez cztery półrocza, tudzież na kollegia kliniki położniczej przez jedno półrocze;
- b) iż pracował praktycznie na tych klinikach, oraz brał udział w ćwiczeniach w sekcjach patologicznych, w ćwiczeniach patologiczno-histologicznych, bakteryologicznych i ćwiczeniach z zakresu higieny zwierząt tudzież podkownictwa, jak również w ćwiczeniach z zakresu higieny mięsa.

§ 27.

Jeżeli kandydat nie uzyska przy tem trzeciem powtórzeniu z wszystkich złożyć się mających egzaminów cenzury „dostatecznie“, wówczas jest on na zawsze wykluczony od kontynuowania nauk weterynaryjnych i uzyskania dyplomu lekarza weterynaryjnego na krajowej akademii weterynaryi. jak również od uzyskania tegoż na podstawie osiągniętego za granicą dyplomu lekarza weterynaryjnego.

§ 28.

Jeżeli kandydat uzyskał przy każdym egzaminie szczególnym albo przy jego powtórzeniu co najmniej cenzurę „dostatecznie“, wówczas zestawia rektor (§ 16., ustęp pierwszy), a względnie przewodniczący komisji egzaminacyjnej po złożeniu ostatniego egzaminu szczególnego z poszczególnych cenzur, wciążgniętych do protokołu głównego, cenzurę główną dla całego egzaminu państwowego.

Cenzurę główną należy wtenczas tylko podać jako „znakomitą“, jeżeli kandydat otrzymał cenzurę taką przy większości egzaminów szczególnych i jeżeli przy żadnym egzaminie szczególnym nie był reprobowany.

Wynik egzaminu państwowego należy wciągnąć do protokołu głównego i podać do wiadomości kandydata.

§ 29.

Za złożeniem taksy w kwocie 1 K, przypadającej na rzecz funduszu kancelaryjnego akademii weterynaryi, oraz należności stempłowej w kwocie 2 K otrzymuje kandydat świadectwo z złożenia egzaminu państwowego. wystawione przez rektorat.

§ 30.

Jeżeli kandydat zaniedba wyznaczonego terminu egzaminacyjnego bez dostatecznych powodów usprawiedliwiających, wówczas przepada część taksy, przypadająca za odnośny egzamin szczególny, a egzaminatorowie i członkowie komisji otrzymują połowę należnej im zresztą taksy; reszta wpływa do funduszu kancelaryjnego akademii weterynaryi. Po ponownem złożeniu odnośnej części taksy wyznacza rektor nowy termin do egzaminu szczególnego. (§ 13., ustęp trzeci.)

Jeżeli kandydat nie podda się egzaminowi powyższemu także w tym dalszym terminie bez dostatecznego powodu usprawiedliwiającego, wówczas należy postąpić z nim tak, jak gdyby nie był złożył odnośnego egzaminu szczególnego.

O zasadności powodów usprawiedliwiających rozstrzyga grono profesorów.

§ 31.

Taksa za każdy egzamin szczególny I. egzaminu państwowego wynosi przy składaniu egzaminu

w terminach w myśl § 7. (pierwsze trzy ustępy), i to także wówczas. jeżeli stosownie do § 16. (ustęp pierwszy) ustanowiono komisję egzaminacyjną, po 10 K, które przypadają egzaminatorowi, zresztą zaś po 15 K.

Taksa za każdy egzamin szczególny II. i III. egzaminu państwowego wynosi po 20 K.

Z taks egzaminacyjnych w kwotach po 15 K, względnie po 20 K otrzymuje przewodniczący komisji egzaminacyjnej, a przy II. i III. egzaminie państwowym także komisarz rządowy po 5 K, zaś egzaminator po 10 K.

Przy każdym powtórzeniu jednego lub kilku egzaminów szczególnych należy złożyć zawsze połowę taksy, zapłaconej za pierwsze składanie odnośnego egzaminu szczególnego.

§ 32.

Jeżeli kandydat złożył z postępem wszystkie egzamina szczególne, wówczas otrzymuje on

- a) po przedłożeniu metryki urodzin lub chrztu, jak również świadectwa przynależności i świadectwa z egzaminu dojrzałości,
- b) po złożeniu taksy w kwocie 30 K i
- c) pisemnego przyrzeczenia (§ 33.)

dyplom lekarza weterynaryjnego na papierze pergaminowym (§§ 34. i 35.).

§ 33.

Przyrzeczenie, które kandydat powinien zaopatrzyć podpisem własnoręcznym, ma być złożone w języku naukowym akademii i opiewać:

Przyrzekam moim podpisem, iż w wykonywaniu mego zawodu będę postępował sumiennie, gorliwie i chętnie, iż będę strzegł godności mego stanu, popierał według możliwości wiedzę weterynaryjną i wypełniał dokładnie i wiernie wszystkie obowiązki, przepisane mi ustawami i rozporządzeniami pod względem wykonywania mego zawodu.

§ 34.

Dyplom lekarza weterynaryjnego, który ma być podpisany przez rektora i dwóch profesorów zwyczajnych, wygotowuje się w języku łacińskim w następującej osnowie:

Nos Rector et Professores caes. (et) reg. academiae veterinariae (.....) hoc diplomate promulgamus ac testamur dominum ..... oriundum ex ..... in ..... postquam rerum veterinariarum studia auctoritate et voluntate caes. et reg. Apostolicae Majestatis praescripta rite absolvit et severis examinibus legitimis laudabilem

in medicina veterinaria scientiam et facultatem probavit, ad medici veterinarii gradum promotum esse eumque cum artis veterinariae exercendae tum testimoniorum legitimorum in rebus veterinariis conscribendorum ius atque potestatem habere.

In cuius rei fidem hoc diploma sigillo academiae muniendum curavimus et nostra manu subscripsimus.

§ 35.

Cudzoziemcy, którzy uzyskali dyplom lekarza weterynaryjnego na jednej z krajowych akademii weterynaryj, nie są przez to uprawnieni do wykonywania praktyki weterynaryjnej w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, dopóki nie uzyskają obywatelstwa austriackiego.

Formularz dyplomu dla cudzoziemców ma obejmować klauzulę, odpowiadającą temu postanowieniu. Tekst dyplomu opiewa:

Nos Rector et Professores caes. (et) reg. academiae veterinariae ..... hoc diplomate promulgamus ac testamur dominum ..... oriundum ex ..... in ..... postquam rerum veterinarium studia auctoritate et voluntate caest. et reg. Apostolicae Majestatis praescripta rite absolvit et severis examinibus legitimis laudabilem in medicina veterinaria scientiam et facultatem probavit ad medici veterinarii gradum promotum esse eumque in civitatem vel Austriacam vel Hungariam ascriptum cum artis veterinariae exercendae tum testimoniorum legitimorum in rebus veterinariis conscribendorum ius atque potestatem habere.

In cuius rei fidem hoc diploma sigillo academiae muniendum curavimus et nostra manu subscripsimus.

§ 36.

Co do warunków, pod którymi lekarze weterynaryjni, którzy osiągnęli dyplom lekarza weterynaryjnego na jednej z akademii (w jednym z zakładów naukowych) poza obrębem królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, mogą uzyskać dyplom lekarza weterynaryjnego ważny w krajach tutejszych, mają obowiązywać postanowienia rozporządzenia ministeryjnego z dnia 11. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 135, §§ 1., 2., 3. i 4. (ustęp pierwszy i drugi) z zmianami, wynikającymi z niniejszego regulaminu egzaminów państwowych.

§ 37.

Grona profesorskie mają za zezwoleniem Ministra wyznań i oświaty wydać osobne instrukcje co do urządzenia egzaminów z uwzględnieniem stosunków miejscowych i w granicach postanowień powyższych.

§ 38.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi z chwilą ogłoszenia w życie dla tych słuchaczy, którzy rozpoczęli studia weterynaryjne od półrocza zimowego 1911/12; tem samem uchyla się wszystkie z rozporządzeniem niniejszem w sprzeczności pozostające postanowienia tut. reskryptu ministeryjnego z dnia 27. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 80, dotyczącego planu nauk weterynaryjnych, tudzież tut. rozporządzenie ministeryjne z dnia 28. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 134, oraz wydane tut. reskryptem ministeryjnym z dnia 14. lipca 1900, l. 26142, postanowienia tymczasowe, dotyczące fakultatywnego składania pierwszego ścisłego egzaminu dyplomowego, wreszcie § 5. tut. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 11. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 135.

Bráf wlr.

Hussarek wlr.

§ 10.

Przedmioty egzaminu przy II. egzaminie państwowym są następujące:

- a) Anatomia patologiczna,
- b) farmakologia,
- c) bakteriologia i higiena zwierząt,
- d) higiena mleka i nauka o środkach żywności,
- e) higiena mięsa,
- f) patologia szczególna i terapia chorób wewnętrznych zwierząt domowych i
- g) buiatryka.

Z przedmiotu, wymienionego pod b), egzaminuje się tylko teoretycznie, a z reszty przedmiotów równocześnie teoretycznie i praktycznie.

§ 11.

Prosząc o dopuszczenie do III. egzaminu państwowego, ma kandydat przedłożyć:

1. Świadectwo z złożonego z postępem I. i II. egzaminu państwowego,
2. absolutorium,
3. dowód złożenia taksy egzaminacyjnej.

§ 12.

Przedmioty egzaminacyjne III. egzaminu państwowego są następujące:

- a) Hodowla zwierząt,
- b) chirurgia i okulistyka,
- c) nauka o kopytach,
- d) położnictwo
- e) nauka o zarazach,
- f) policja weterynaryjna i
- g) weterynaryja sądowa.

Z przedmiotów, wymienionych pod a) do e) włącznie, egzaminuje się równocześnie teoretycznie i praktycznie, a z reszty przedmiotów tylko teoretycznie.

§ 13.

Wszystkim egzaminom szczególnym II. a również III. egzaminu państwowego, przy których dopuszczalne jest tylko jedno łączne zgłoszenie się do wszystkich egzaminów szczególnych odnośnego egzaminu państwowego, powinni kandydaci poddać się w ciągu terminu sześciotygodniowego.

Kandydatom, którzy w ciągu terminu tego poddali się tylko jednemu lub kilku egzaminom szczególnym II. lub III. egzaminu państwowego, czy to z postępem czy bez skutku, lecz nie zgłosili się na czasie do pozostałych egzaminów szczególnych odnośnego egzaminu państwowego, ma rektorat wyznaczyć terminy do tych egzaminów szczególnych w ciągu szóstego tygodnia powyższego czasokresu. (§ 30., ustęp drugi.)

§ 14.

Wszystkie egzamina państwowe odbywają się publicznie, jednak może rektor (§ 16., ustęp pierwszy), a względnie przewodniczący komisji egzaminacyjnej (§ 18.) ograniczyć prawo wstępu do lekarzy weterynaryjnych i słuchaczy weterynaryi.

§ 15.

Jako egzaminatorowie zwyczajni występują przedstawiciele odnośnych przedmiotów egzaminu.

W braku lub w razie przeszkody egzaminatora zwyczajnego należy przybrać w charakterze egzaminatora zastępczego tę siłę nauczycielską akademii weterynaryi, której przedmiot jest najbliższym spokrewniony z odnośnym przedmiotem egzaminu.

§ 16.

Egzamina szczególne I. egzaminu państwowego, odbywające się w terminach w myśl § 7. (pierwsze trzy ustępy), przedsiębiorą z reguły, jeżeli kandydat składa je po raz pierwszy, sami odnośni egzaminatorowie, to jest bez tworzenia komisji egzaminacyjnej (§ 17.); rektor może jednak także przy takich egzaminach szczególnych zarządzić złożenie komisji egzaminacyjnej albo być przy nich obecnym według swego uznania.

Powtarzanie takich egzaminów szczególnych i łączne składanie I. egzaminu państwowego w myśl § 7., ustęp ostatni, oraz składanie II. i III. egzaminu państwowego ma natomiast odbywać się zawsze przed komisją egzaminacyjną (§ 17.).

§ 17.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, z odnośnego egzaminatora, a przy II. i III. egzaminie państwowym nadto z komisarza rządowego; komisarzowi temu wolno według swego uznania być obecnym także przy I. egzaminie państwowym.

Przy każdej poszczegółnej czynności egzaminacyjnej musi być obecnych przynajmniej dwóch członków komisji.

Rektor oznacza miejsce, czas i porządek poszczegółnych czynności egzaminacyjnych, powołuje do nich egzaminatorów (§ 15.), a ewentualnie przewodniczącego (§ 18.). uwiadamia komisarza rządowego i zarządza publiczne zawiadomienie kandydatów o terminach egzaminu przez przybicie obwieszczenia.

§ 18.

Komisji egzaminacyjnej przewodniczy rektor, w braku lub w razie przeszkody rektora wstępuje w jego miejsce przedewszystkiem prorektor, a w drugim rzędzie jeden z dwóch zastępców, wybieranych w tym celu corocznie przez grono profesorów z pośród siebie.

§ 19.

Komisarzy rządowych, którzy muszą być dyplomowanymi lekarzami weterynaryjnymi i mogą należeć także do grona nauczycielskiego akademii weterynaryi, mianuje przed rozpoczęciem się każdego roku naukowego i na jego przeciąg Minister wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

§ 20.

Teoretyczne egzamina szczególne każdego egzaminu państwowego odbywa się zawsze w formie jednoczesnej czynności egzaminacyjnej.

Jeżeli teoretyczne egzamina szczególne odbywają się przed komisją egzaminacyjną, wówczas nie można egzaminować na jednym posiedzeniu więcej jak sześciu kandydatów.

Oznaczenie ilości kandydatów, których przy teoretyczno-praktycznych egzaminach szczególnych ma się egzaminować jednocześnie, pozostawione jest rektorowi przy składaniu I. egzaminu państwowego w terminach zwyczajnych (§ 7., pierwsze trzy ustępy), a zresztą przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej.

§ 21.

Czynności egzaminacyjne przedsiębiorzą odnośni egzaminatorowie pod odpowiednim nadzorem przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, a przy II. i III. egzaminie państwowym także pod nadzorem komisarza rządowego.

Obaj ostatni są uprawnieni do ingerencji pod względem stawiania pytań i trwania egzaminu oraz do samoistnego pytania kandydata.

§ 22.

Czas trwania egzaminu wynosi przy wyłącznie teoretycznych egzaminach szczególnych dla każdego kandydata z reguły kwadrans; przy jednocześnie teoretycznych i praktycznych egzaminach szczególnych należy wyznaczyć dla każdego kandydata odpowiednio dłuższy czas trwania egzaminu stosownie do postanowionego mu zadania praktycznego.

§ 23.

Wynik każdego egzaminu szczególnego ma być, i to wyłącznie przez egzaminatora, oznaczony cenzurą „znakomicie“, „dostatecznie“ lub „niedostatecznie“, ogłoszony przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, względnie przy egzaminach szczególnych, składanych stosownie do § 16., ustęp pierwszy, przez egzaminatora, wciągnięty do książki meldunkowej kandydata oraz do protokołu głównego i podpisany w tym protokole przez egzaminatora, względnie przez wszystkich członków komisji egzaminacyjnej.

Żaden egzamin państwowy nie może być uważany za złożony z postępem, jeżeli kandydat nie otrzymał przy wszystkich egzaminach szczególnych co najmniej cenzury „dostatecznie“.

Za złożeniem taksy w kwocie 50 h, przypadającej funduszowi kancelaryjnemu akademii weterynaryi, oraz należytości stempłowej w kwocie 2 K może kandydat otrzymać ostatecznie świadectwo z złożonego egzaminu szczególnego, podpisane przez rektora i egzaminatora.

§ 24.

Jeżeli kandydat otrzyma przy jednym lub kilku egzaminach szczególnych egzaminu państwowego cenzurę „niedostatecznie“, wówczas ma on powtórzyć egzamin ten, względnie egzamina te po złożeniu wszystkich egzaminów szczególnych odnośnego egzaminu państwowego.

Gdy kandydat poddał się wszystkim egzaminom szczególnym egzaminu państwowego, należy mu w razie reprobowania wyznaczyć jak najwcześniej terminu do powtórzenia nieudałych egzaminów szczególnych; terminu te wyznacza przy egzaminach szczególnych, składanych w myśl § 16., ustęp pierwszy, tylko przed egzaminatorem, grono profesorów po wysłuchaniu egzaminatora, zresztą zaś przewodniczący komisji egzaminacyjnej w porozumieniu z odnośnymi egzaminatorami fachowymi, a przy II. i III. egzaminie państwowym także w porozumieniu z komisarzem rządowym.

Jeżeli kandydat nie odpowiedział jedynie przy jednym egzaminie szczególnym, należy wyznaczyć termin z reguły dwumiesięczny, a w razie reprobowania przy kilku egzaminach szczególnych termin trzech do sześciu miesięcy.

Można wyznaczyć także krótsze terminu, jeżeli kandydata reprobowano przy tych egzaminach szczególnych egzaminu państwowego, które tenże złożył z samego początku.

§ 25.

Jeżeli kandydat przy pierwszym powtórzeniu jednego lub kilku egzaminów szczególnych ponownie nie odpowie, wówczas obowiązują co do drugiego powtórzenia odnośnych egzaminów szczególnych te same postanowienia.

§ 26.

Do trzeciego powtórzenia jednego lub kilku egzaminów szczególnych egzaminu państwowego może Minister wyznań i oświaty dopuścić kandydata na wniosek grona profesorów, przyczem można go zobowiązać do uczęszczania przedtem jeszcze przez jedno lub kilka półroczy na odnośne przedmioty egzaminu, a według okoliczności także na inne przedmioty z całości nauk weterynaryjnych.